# KOMMISSION

## KOMMISSIONENS HENSTILLING

**af 26. maj 1978**

**til Irland og et udkast til bekendtgørelse om gennemførelse af Rådets direktiv 74/562/EØF om adgang til erhvervet med personbefordring ad landevej i indenlandsk og international transport**

(78/519/EØF)

Ved skrivelse af 2. august 1977 meddelte Irlands faste repræsentation ved De europæiske Fællesskaber med henblik på en høring Kommissionen ordlyden af et udkast til bekendtgørelse om gennemførelse af Rådets direktiv 74/562/EØF af 12. november 1974 om adgang til erhvervet med personbefordring ad landevej i indenlandsk og international transport (1).

Denne meddelelse er givet i medfør af artikel 6, stk. 1, i ovennævnte direktiv.

Kommissionen beklager, at den irske regering ved den sene meddelelse af gennemførelsesforanstaltningerne ikke rettidigt har opfyldt de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 6 i direktiv 74/562/EØF og ydermere har gjort det umuligt for Kommissionen at afgive denne henstilling i rette tid.

Med hensyn til ovennævnte udkast til bekendtgørelse fremsætter Kommissionen følgende henstilling:

1. Kommissionen konstaterer, at for så vidt angår adgang til erhvervet personbefordring ad landevej er den irske regerings udkast til bekendtgørelse principielt i overensstemmelse med bestemmelserne i ovennævnte direktiv, med forbehold af godkendelse af de gennemførelsesbestemmelser, som endnu ikke er udstedt, og med følgende ændringer:

2. Artikel 2 i udkastet til bekendtgørelse indeholder følgende definition:

> »Ved udtrykket personbefordring ad landevej forstås enhver aktivitet, som udøves af en person, der udfører erhvervsmæssig personbefordring ad landevej, men det omfatter ikke tilbud om eller tilrettelægning af personbefordring ad landevej, hvis den person, der udøver denne aktivitet, hverken ejer det køretøj, der benyttes, eller er indehaver af en tilladelse til at udføre offentlig transport, der er udstedt for et sådant køretøj.«

Kommissionen bemærker, at denne definition kun omfatter erhvervsmæssig virksomhed, som udføres af personer, men ikke af virksomheder; desuden omfatter definitionen af erhvervsmæssig personbefordring ad landevej ikke transportydelser, der udføres af personer ved hjælp af køretøjer, som de ikke selv ejer, eller køretøjer, for hvilke de ikke har tilladelse til at udføre offentlig transport, og den afviger derfor væsentligt fra definitionen af erhvervet personbefordring ad landevej i direktivets artikel 1, stk. 2.

Kommissionen henstiller derfor, at ordlyden af denne definition i artikel 2 i udkastet til bekendtgørelse ændres således, at den bringes i overensstemmelse med den nævnte definition i direktivet.

3. I artikel 3, stk. 1, i udkastet til bekendtgørelse bestemmes det, at det efter den 1. januar 1978 er forbudt enhver person, der udøver erhvervsmæssig personbefordring ad landevej, at udføre personbefordring, hvis vedkommende ikke har en national eller international tilladelse til personbefordring ad landevej. Denne artikel omfatter således kun »personer«, der ikke er nærmere defineret, og ikke virksomheder.

I denne forbindelse har den irske regering meddelt, at ordet »person« i irsk lovgivning omfatter såvel fysiske som juridiske personer.

I betragtning af, at definitionen af ordet virksomhed i direktivets artikel 1, stk. 2, andet afsnit omfatter sammenslutninger, kredse eller organer, hvoraf visse måske ikke er fysiske eller juridiske personer, henstiller Kommissionen imidlertid til den irske regering, at

(1) EFT nr. L 308 af 19. 11. 1974, s. 23.

den udtrykkeligt præciserer, at bestemmelserne i den påtænkte bekendtgørelse finder anvendelse på adgangen til erhvervsmæssig udøvelse af transportvirksomhed for såvel personer som for virksomheder.

4. Kommissionen bemærker ligeledes, at der ifølge udkastets artikel 3, stk. 2, for visse transportkategorier skal gælde en undtagelse fra udkastets artikel 3, stk. 1, dvs. fra kravet om, at vedkommende skal være i besiddelse af en tilladelse til personbefordring ad landevej som bevis for, at betingelserne vedrørende hæderlighed, økonomisk evne og faglig dygtighed, er opfyldt.

Ifølge direktivets artikel 1, stk. 3, er der imidlertid ikke mulighed for at fravige disse krav for visse transportformers vedkommende, men kun i forhold til fysiske personer eller virksomheder, der udelukkende udfører visse former for transport.

Af hensyn til klarheden henstiller Kommissionen derfor, at artikel 3, stk. 2, i udkastet til bekendtgørelse ændres således, at bestemmelserne i direktivets artikel 1, stk. 3, overholdes.

5. Kommissionen bemærker ligeledes, at visse transportformer ifølge artikel 3, stk. 2, i udkastet til bekendtgørelse skal være undtaget fra kravet om besiddelse af en tilladelse til personbefordring ad landevej. I denne forbindelse skal Kommissionen anføre følgende :

Hvad angår undtagelsen i artikel 3, stk. 2, litra a), i udkastet til bekendtgørelse, dvs. befordring af børn, har Kommissionen ingen indvendinger mod den påtænkte bestemmelse, da denne form for befordring udføres af personer, som har anden hovedvirksomhed end personbefordring ad landevej ; det er dog en forudsætning, at denne transportvirksomhed kun har ringe indflydelse på transportmarkedet, jf. direktivets artikel 1, stk. 3.

Kommissionen har intet at indvende mod de påtænkte yderligere undtagelser i artikel 3, stk. 2, litra b), c) og d), i udkastet til bekendtgørelse, dvs. befordring af personer til deres arbejdssted, befordring af skoleelever og befordring, som udføres af foreninger med velgørende formål, for så vidt disse former for befordring i overensstemmelse med direktivets artikel 1, stk. 3, udelukkende udføres i ikke-erhvervsmæssigt øjemed.

Ifølge artikel 3, stk. 2, litra e), i udkastet til bekendtgørelse undtages desuden følgende transportkategori fra kravet om besiddelse af en tilladelse til personbefordring ad landevej :

Befordring med et mekanisk fremdrevet køretøj, som opfylder de krav, der er fastsat i § 6, stk. 1, litra a) og b), i Road Transport Act af 1935 (lov nr. 23 af 1935), (nemlig at køretøjet er fremstillet eller indrettet til personbefordring ad landevej af mere end 6 personer, føreren ikke medregnet, og at det tilhører en person, som har bopæl uden for Irland, eller, hvis denne er medejer, har sit hovedforretningssted uden for Irland, eller, hvis der er tale om et selskab, at dette har sit hjemsted uden for Irland) ; det er en betingelse, at køretøjet anvendes til personbefordring ad landevej på grundlag af en tilladelse til personbefordring ad landevej, og at denne befordring udføres ved en eller flere lejligheder eller over visse strækninger i international trafik, der er nævnt i tilladelsen.

Efter Kommissionens opfattelse falder disse former for befordring ind under direktivets anvendelsesområde, da de ikke er omfattet af undtagelsen i direktivets artikel 1, stk. 3, om visse former for personbefordring, som udelukkende udføres i ikke-erhvervsmæssigt øjemed af fysiske personer eller virksomheder, som har anden hovedvirksomhed end personbefordring ad landevej, for så vidt deres transportvirksomhed kun har ringe indflydelse på transportmarkedet.

Kommissionen henstiller derfor, at artikel 3, stk. 2, i udkastet til bekendtgørelse ændres således, at der tages hensyn til ovenstående bemærkninger.

6. Hvad angår kravet om hæderlighed, bemærker Kommissionen, at det i direktivets artikel 2, stk. 2, bestemmes, at hver medlemsstat, indtil yderligere samordning har fundet sted, fastsætter de krav, som ansøgeren skal opfylde med hensyn til hæderlighed.

Kommissionen konstaterer imidlertid, at bestemmelserne herom, særlig artikel 5, stk. 5, 7 og 9, i udkastet til bekendtgørelse er upræcise og ufuldstændige.

Under disse omstændigheder opfordrer Kommissionen af klarhedshensyn den irske regering til i det foreliggende udkast til bekendtgørelse at indføje bestemmelser, der gør det muligt at præcisere de krav med hensyn til hæderlighed, som de pågældende skal opfylde.

7. I artikel 8, stk. 1 og 2, i udkastet til bekendtgørelse er der fastsat bestemmelser, der skal sikre, at driften af en transportvirksomhed midlertidigt kan videreføres i tilfælde af, at indehaveren af en transporttilladelse afgår ved døden eller rammes af sygdom.

Efter Kommissionens opfattelse er disse bestemmelser ufuldstændige i forhold til bestemmelserne i direktivets artikel 3, stk. 1, af følgende grunde :

— udkastet til bekendtgørelse indeholder ikke bestemmelser om, på hvilke betingelser driften af transportvirksomheden kan videreføre,

— i udkastet til bekendtgørelse er kun omtalt de tilfælde, hvor en person afgår ved døden eller bliver uskikket til at udføre erhvervet på grund af sygdom, hvorimod retlig uskikkethed ikke er omtalt.

Kommissionen henstiller derfor til den irske regering, at artikel 8, stk. 1 og 2, i udkastet til bekendtgørelse ændres således, at direktivets artikel 3, stk. 1, overholdes.

8. Ifølge artikel 13, stk. 4, i udkastet til bekendtgørelse kan et bevis for faglig dygtighed udstedes af ministeriet til enhver ansøger, som er i besiddelse af:

— et eksamensbevis (første eller anden grad) udstedt af Chartered Institute of Transport,

— et eksamensbevis fra et universitet eller ethvert andet bevis for højere uddannelse, som dokumenterer studier inden for transportområdet,

— enhver anden kvalifikation, som efter ministeriets opfattelse svarer til ovenstående kvalifikationer.

Kommissionen bemærker, at der i direktivets artikel 2, stk. 4, gives medlemsstaterne mulighed for at fritage ansøgeren for at føre bevis for, at kravet om faglig dygtighed er opfyldt, hvis vedkommende er i besiddelse af visse eksamensbeviser for højere eller teknisk uddannelse, når disse beviser forudsætter et godt kendskab til de emner, der er omhandlet i den i bilaget til direktivet indeholdte fortegnelse. En sådan bestemmelse medfører en forpligtelse for de medlemsstater, der mener, at de bør gøre brug af denne mulighed, til nøjagtigt at angive, hvilke eksamensbeviser der kan give anledning til den pågældende fritagelse.

Bestemmelsen om, at det overlades til ministeriets skøn, om faglige kvalifikationer svarer til de i direktivet foreskrevne, er herefter ikke forenelig med bestemmelserne i direktivets artikel 2, stk. 4, og bør udgå.

9. I artikel 13, stk. 5, litra a), i forslaget til bekendtgørelse bestemmes det, at »såfremt en person over for ministeriet godtgør, at han er i besiddelse af en kvalifikation, og denne kvalifikation i henhold til denne bekendtgørelse forudsætter et tilstrækkeligt kendskab til et eller flere af de emner, der er anført i et bilag til Rådets direktiv, kan ministeriet give den pågældende person fritagelse for så vidt angår dette eller disse emner.«

Denne delvise fritagelse for at godtgøre et kendskab til et eller flere emner er imidlertid ikke i overensstemmelse med direktivets artikel 2, stk. 4, hvorefter »medlemsstaterne kan fritage indehavere af visse eksamensbeviser for højere eller teknisk uddannelse fra at opfylde disse bestemmelser, når disse beviser forudsætter et godt kendskab til de emner, der er omhandlet i den i bilaget indeholdte fortegnelse.«

Kommissionen henstiller derfor, at artikel 13, stk. 5, litra a), i forslaget til bekendtgørelse ændres således, at direktivets artikel 2, stk. 4, overholdes.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. maj 1978.

*På Kommissionens vegne*

Richard BURKE

*Medlem af Kommissionen*